

РЕШЕНИЕ

№ 14526

гр. София, 12.08.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 54
състав**, в публично заседание на 06.06.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Атанас Николов

при участието на секретаря Ирена Йорданова и при участието на прокурора Христина Христова, като разгледа дело номер **5034** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.284 във връзка с чл.3, ал.2 във връзка с ал.1 от ЗИНЗС и чл.1 ал.1 от ЗОДОВ.

Образувано е по искова молба на С. Х. М. с ЕГН [ЕГН] срещу Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ с цена на иска от 30 000 лв, претендирана като неимуществени вреди, претърпени в резултат на травматично увреждане на здравето настъпило на 21.07.2020г., предявен като частичен иск от 60 000 лв., ведно със законната лихва от 21.07.2020г. – датата на увреждането до окончателното изплащане на задължението.

В исковата молба се твърди, че вследствие на инцидент, настъпил на 21.07.2020 г., при който М. се спъва, пада и получава фрактура на лявата си ръка, поради неравности и наличие на остри камъни в двора на Затворническо общежитие „К.“, претърпял неимуществени вреди – болки и страдания, които изпитвал в едни продължителен период от време. За репарирането им от страна на ответника, предявява иск в размер на 15 000 лв. (петнадесет хиляди лева), предявен като частичен от 30 000 лв. (тридесет хиляди лева), ведно със законната лихва върху присъденото обезщетение, считано от датата на настъпване на процесния инцидент - 21.07.2020 г.

до окончателно плащане на дължимата сума. Отделно от това отправя искане към съда да бъде осъдена Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ да му заплати обезщетение за претърпените от него неимуществени вреди, вследствие на противоправното бездействие на служителите на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“, изразяващо се в пасивното отношение към здравословното му състояние, в резултат на същия инцидент, настъпил на 21.07.2020 г., в размер на 15 000 лв. (петнадесет хиляди лева), предявен като частичен от 30 000 лв.

Ответникът - Главна Дирекция „Изпълнение на наказанията“ [населено място] в представен по делото писмен отговор оспорва предявените иски по основание и размер. Поддържа, че от събраните по делото доказателства не е установено наличието на кумулативно изискуемите по чл.1, ал.1 от ЗОДОВ елементи от правопораждащия фактически състав за ангажиране отговорността на Държавата за причинени на М. неимуществени вреди в резултат на незаконосъобразна административна дейност. Оспорва наличието на незаконосъобразно бездействие, както и наличието на причинно—следствена връзка между условията в затвора и претендираните вреди. Оспорва наличието на незаконосъобразно бездействие, каквото се твърди в исковата молба, което да е причинило вредите. Моли исковата претенция да бъде отхвърлена като неоснователна и недоказана и да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение.

В с.з. страните, чрез процесуални представители поддържат исковата молба, респ. отговора към нея и желаят посатновяване на съдебно решение в искания от тях смисъл.

СГП, конституирана като страна по делото на основание чл.10, ал.1 от ЗОДОВ, чрез участващия по делото прокурор дава мотивирано заключение за неоснователност и недоказаност на предявения иск.

От фактическа страна.

Ищецът С. М. е изтърпял присъда по НОХД №12144/2016г. по описа на СРС, като е постъпил в Софийски затвор на 12.12.2018г. и е освободен на 15.09.2020г. – л.8 от делото.

През време на престоя си в ЗО "К." на 21.07.2020 г., С. Х. М., при падане е ударил лявата си ръка в Затворническото общежитие „К.“ към Централен софийски затвор, вследствие на което изпитал силна болка в лява китка и отишъл при фелдшера, който му е направил компрес е бинт, в каквата посока са и твърденията му в исковата молба. Поради продължаващата силна болка, повторно е посетил фелдшера на 25.07.2020 г., направен е повторно компрес. След подуване на ръката и персистираща болка посетил доктор А., дежурен лекар на 11.08.2020 г. На следващия ден бил изпратен в Централен

софийски затвор за рентгенография, но поради отсъствие на специалиста по образна диагностика, такава не е проведена. На 17.08.2020 г., е конвоиран в УМБАЛСМ „Пирогов“, където му била проведена рентгенография на лява китка и е констатирано счупване на лъчевата кост на типично място. В следствие е консултиран от д-р К. (коремен хирург), който го е насочил към болницата на Централен софийски затвор, е епикриза, която при транспорта е била загубена. На 21.08.2020 г., С. Х. М., е конвоиран до МИ МВР, където е извършено повторно рентгеново изследване на лявата китка, на което се потвърждава счупването на лявата лъчева кост и след консултация е ортопед-травматолог е предложено оперативно лечение, което той отказал по лични причини. Поради персистиращата болка, след изтърпяване на наказанието на 25.09.2020 г., М. е провел преглед от ортопед-травматолог и след направените отново рентгенографии на лява китка и лява лакетна става, е даден съвет за планово оперативно лечение.

За установяване на тези факти, по делото са приети, като доказателства: 1.Ф. от образно изследване на лицева и странична рентгенография на лява гривнена става, с разчитане от д-р Д., от 17.08.2020 г.: „Вклинена фрактура на ляв радиус на типично място.“ - ксерокопие.; 2. Ф. от образно изследване, проведено в МИ МВР на 21.08.2020 г. на лява гривнена става - фас и профил, назначено от д-р Воденичарски, специалист ортопед-травматолог и с разчитане от д-р Р. Г., специалист образна диагностика: „Фрактура радиус синистри ин партис дисталис интраартикуларис консолидата инветерата мале саната. Фрактура и на процесус стилуидеус улне синистра“ - ксерокопие.; 3. Ксерокопие на Книга за регистрация на амбулаторно болни към спешен травматологичен кабинет на ВМА - С., с вписан амбулаторен номер № 3795, от 25.09.2020г., д-р В. и д-р С., специалности по ортопедия и травматология. Диагноза: „RLT синистри. К. кубити синистри.“; 4. Ксерокопие на Лист за преглед на пациент № 28109 в КДБ/СО от дата 25.09.2020г., от д-р В. и д-р С., специалности по ортопедия и травматология на ВМА - С., с основна диагноза: „Счупване на долния край на лъчевата кост. Придружаващи заболявания: Контузия на лакътя. Анамнеза: Съобщава за болка в лакътя и китката /ляво/ след травма, имал стара фрактура в китката. Обективно състояние: П. и спонтанна болка в областта на лява гривнена става. Данни за стара фрактура в областта на лявата гривнена става на типично място. Изследвания: Няма рентгенографски данни за травматични изменения. Рентгенографски данни за фрактура на ляв радиус на типично място. Терапия: Съвет за оперативно лечение в планов порядък.“; 5. Ф. от Катедра по образна диагностика на ВМА - С. от 25.09.2020 г., с разчитане от д-р К. Градинарски: „Рентгенова находка: Крайници в две равнини - китка: Данни за фрактура на ляв радиус на типично място. Крайници в две равнини - лакът: Няма рентгенографски данни за травматични изменения.“; 6.От ксерокопие на амбулаторен лист № 75/05.10.2020 г., от д-р П. Ч.: „Основна диагноза: Счупване на ладиевидната кост на китката. Анамнеза: Състояние след фрактура на лява китка. Обективно състояние: Чисто везикуларно дишане ;сърце: ритмична сърдечна дейност ;корем: мек. Терапия: Въз основа на всичко горе изброено, лечебната цел не може да се постигне в условията на извънболничната помощ, поради което пациентът се насочва за хоспитализация уведомление (предстояща имунизация). Издадено направление за хоспитализация № 4/05.10.2020 г. с М. S62.0 Счупване на ладиевидната кост на китката.“

Допуснатата и приета е съдебно-медицинска експртиза, въз основа на писмени документи и извършен преглед на приложени по делото две рентгенографии на плака, на лява гривнена става във фасова, профилна и полупрофилна проекция от 17.08.2020 г., както и един брой CD / електронен носител, на лява лакетна и гривнена става, във фасови и профилни проекции от 25.09.2020 г., на името на С. Х. М., от заключението по която съдът намира за установени, следните обективни данни, относно локалния статус на М.: Левият горен крайник е видимо деформиран в зоната на долна трета на предмишницата и гривнената става, е ъгъл отворен към задната страна от 30 градуса. П. и спонтанна болка в същата зона. П. установимо изпъкване на края на лакетната кост пред лъчевата, в зоната на лява гривнена става. Болезнено ограничени движения в същата става. Сгъване до 20 градуса - неутрална позиция 0 градуса - разгъване до 50 градуса; отвеждане към лъчевата кост 10 градуса - неутрална позиция 0 градуса - отвеждане към лакетната кост 0 градуса. Отделон от това и по преценка на съдебния медик е извършено образно изследване на 19.01.2024 г., назначено от д-р В. Н., специалист ортопед-травматолог, в Клиника по образна диагностика на МИ МВР и разчетено от д-р С. Д., д.м., специалист по образна диагностика: „Деформация на радиуса метаепифизарно вероятно от травма с давност.“

Въз основа на представената медицинска документация, анамнезата, обективното състояние и направените изследвания на С. Х. М. вещото лице е дало заключение, което не се оспорва от страните, че се касае за стара зарастнала фрактура на лява лъчева кост на типично място, недобре лекувана, довела до деформация и функционален дефицит в лява гривнена става. Съгласно медицинските стандарти не са предприети своевременно необходимите мерки за имобилизация и транспорт. Налице са трайни последици за здравословното състояние на лицето вследствие на получената фрактура, изразяващи се в деформация и ограничени движения с хроничен болков синдром в лява гривнена става. При своевременна висококвалифицирана медицинска помощ, последиците във функцията на ляв горен крайник, биха били в значително по-малък мащаб. Сроковете за срастване на фрактурата, са едни и същи, независимо от наличие на разместване или не. Състоянието на левия горен крайник не е проследявано с достатъчна медицинска документация, за да се прецени срока на възстановяване на срока на получената фрактура. При своевременна висококвалифицирана медицинска помощ в съответно медицинско заведение, се очаква лечебния период да е скъсен. През първия месец болковия синдром е бил със значителен интензитет при движения в лявата гривнена става, придружен с оток и ограничен движения. В следващия период болката е намаляла, но хронифицира по характер при физически натоварвания и метеорологични промени. Ограничените движения персистират и до днес. При наместена и имобилизирана фрактура и / или оперативно лечение, болковия синдром щеше да е с по-нисък интензитет.

По делото са разпитани и двама свидетел в с.з. от 01.02.24г., от разпита на които съдът приема за установено следното. Първият от тях – св. С., изцяло потвърждава тезата на ищеца относно мястото и времето на настъпване на увреждането. Показанията на втория свидетел – св. М., съдът прецени с оглед факта, че същата е

дъщеря на ищеца, евентуалната нейна заинтересованост, като намира, че независимо от нейната родствена връзка с ищеца, показанията ѝ относно настъпилото травматично увреждане и интензитета на болките и страданията се припокриват изцяло с останалия събран доказателствен материал.

От правна страна.

Относно правната квалификация на иска.

Задължение на съда е да изведе правилната правна квалификация на исковете, въз основа на фактите и твърденията в исковата молба, а не въз основа на дадената такава от ищеца. Поради това и доколкото от една страна, от фактическите твърдения на ищеца се установява, че претендираните от него вреди касаят един право пораждащ факт – настъпило травматично увреждане на 21.07.2020г., а от друга, че поддържаните бездействия в исковата молба са в две насоки: по време на инцидента - изразяващи се в не предприемане на мерки за опазване на физическото здраве, с оглед твърдението, че увреждането е настъпило при спъване и падане на земята в двора на общежитието, която била неравна и покрита с камъни и след него – провеждане на своевременно и адекватно лечение, то според настоящия съдебен състав се касае за една искова претенция за обезвреда на настъпили неимуществени вреди, като резултат от две групи бездействия на администрацията. Поради изложеното, съдът намира, че иска следва да бъде квалифициран като такъв с правно основание чл.284 във връзка с чл.3, ал.2 във връзка с ал.1 от ЗИНЗС и чл.1 ал.1 от ЗОДОВ с цена на иска 30 000 лв., предявен като частичен от 60 000 лв., ведно със законната лихва от 21.07.2020г. – датата на настъпване на травматичното увреждане до окончателното изплащане на задължението.

Основателността на такъв иск предполага предварително установяване на точно определени от законодателя кумулативно налични предпоставки: 1.незаконнообразен административен акт, незаконнообразно действие или бездействие на административен орган или длъжностно лице на държавата или общината при и по повод изпълнение на административна дейност; 2.да е отменен по съответния ред; 3.да е настъпила вреда; 4.да е налице пряка и непосредствена връзка между постановения незаконнообразен административен акт, действие или бездействие и настъпилата вреда. При липсата на който и да било от елементите на посочения фактически състав не може да се реализира отговорността на държавата или общините по посочения в чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ ред.

В разглеждания случай вредите се претендират от твърдяни незаконнообразни действия и/или бездействия на служители на ответника. На първо място следва да се разреши въпросът сочените действия представляват ли административна дейност и извършени ли са при или по повод осъществяване на такава. Съгласно [чл. 12, ал. 1 от ЗИНЗС](#) ответникът Главна дирекция "Изпълнение на наказанията" е създаден към министъра на правосъдието. Дейността по изпълнение на наказанията представлява административна по своето естество дейност - осъществяване правомощия на държавното управление, на изпълнителна власт. Правомощията на служителите на Главна дирекция "Изпълнение на наказанията", включително правомощията на

служителите в ЗО К., към Затвора С., който съгласно [чл. 12, ал. 3 от ЗИНЗС](#) е териториална служба на ГДИН, са властнически спрямо изтърпяващите наказание "лишаване от свобода", а отношенията са на власт и подчинение, на субординация, в рамките на които се осъществяват функции на държавното управление - по изпълнение на наказанията. Една от проявите форми на тази административна дейност по изпълнение на наказанията е организирането и предоставянето на медицинско обслужване на лишените от свобода.

Осигуряването на условия за опазване на здравето и осигуряването на лечение на лицата, изтърпяващи наказание лишаване от свобода, е вид администриране от страна на служители и длъжностни лица при ответника. Аргумент в подкрепа на изложеното е уреденото в [чл. 2, т. 3 от ЗИНЗС](#) положение, че изпълнението на наказанията е насочено към постигане на неговите цели, включително и чрез осигуряване на условия за поддържане на физическото и психическото здраве на осъдените и зачитане на правата и достойнството им. Съгласно [чл. 40, ал. 1 ЗИНЗС](#) наказанието лишаване от свобода се изпълнява чрез настаняване на осъдените в определени места за лишаване от свобода и подлагането им на поправително въздействие, което съгласно ал. 2 се осъществява чрез осигуряване на условия за поддържане на физическото и психическо здраве и за уважаване човешкото им достойнство. Следователно посочените от ищеца конкретни действия и/или бездействия на служители и длъжностни лица при ответника във връзка с не извършване на дължими действия по опазване на физическото му здраве вкл. несвоевременното диагностициране и лечение на заболяването като елемент от медицинското обслужване, представляват проявна форма на дейността на специализираната администрация по изпълнение на наказанията, т.е. представляват действия и/или бездействия при или по повод упражняване на изпълнителни правомощия, осъществяване на административна дейност - поради неравности и наличие на остри камъни в двора на Затворническо общежитие „К.“, в резултата на което е настъпило травматичното увреждане – факт, който съдът приема за доказан с оглед събраните в хода на делото доказателства, в т.ч. и от разпита на св. С., проведен в с.з. на 01.02.24г., л.156 от делото и поради противоправното бездействие на служителите на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“, изразяващо се в пасивното отношение към здравословното му състояние, в резултат на същия инцидент, настъпил на 21.07.2020 г.

Съгласно разпоредбата на [чл.128 ал.1 от ЗИНЗС](#) при изпълнение на наказанието лишаване от свобода се създават условия за опазване на физическото и психическо здраве на лишените от свобода. Това задължение се свързва от една страна с изискване за предприемане на активни действия по превенция на евентуалните заболявания, така и с изисквания за осигуряване на своевременно диагностициране и лечение при възникване признаци на заболявания. Осигуряването на доброто здравословно състояние на лицата, лишени от свобода е израз на общото изискване за хуманност при изпълнение на наказанието. Т.е. за да се приеме, че задължението е неизпълнено /в някоя от проявите му форми/, следва да са налице доказателства, че е възникнало. За квалифицирането на едно бездействие като незаконосъобразно е необходимо да бъде установено неизпълнение на задължение за фактическо действие от страна на административен орган или на длъжностно лице от администрацията, като е необходимо да съществува нормативно установено задължение за изпълнение на това действие.

В настоящия случай, задължението да се осигури медицинското обслужване в местата за лишаване от свобода лежи върху ответника, който чрез своите служители следва да предприеме необходимите действия за определяне на лишените от свобода, които се нуждаят

от специализирано лечение във външни лечебни заведения, като се предприемат и подходящи мерки срещу възможни рискове, застрашаващи живота и здравето на лишените от свобода. Следователно, на доказване подлежи противоправно бездействие от страна на служителите на ответника, изрязващо се в неизпълнение на вменените задължения по осигуряване в пълна степен безопасността на лишените от свобода.

П. бездействие на служителите на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“, в конкретния случай се изразява и в пасивното отношение към здравословното състояние на М.. Същите не са взели мерки, с които да окажат на пострадалия адекватна лекарска намеса, поради което е претърпял сериозни телесни увреждания. Това ангажира отговорността на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“.

Медицинското обслужване на лишените от свобода е уредено в [глава 10, раздел II от ЗИНЗС](#), [глава III от ППЗИНС](#) и Наредба 2 от 22.10.2010г за условията и реда за медицинско обслужване в местата за лишаване от свобода, издадена от Министъра на здравеопазването и министъра на правосъдието. Според настоящия съдебен състав, следва да се приеме за доказано, че от датата на която ищеца е претърпял инцидент - **21.07.2020 г.** в Затворническото общежитие „К.“ към Централен софийски затвор до 17.08.2020г., когато е бил конвоиран в УМБАЛСМ „Пирогов“, където му проведена рентгенография на лява китка и е констатирано счупване на лъчевата кост на типично място, съответно - **21.08.2020 г.**, когато М., е конвоиран до МИ МВР, където е извършено повторно рентгеново изследване на лявата китка, на което се потвърждава счупването на лявата лъчева кост и след консултация е ортопед-травматолог е предложено оперативно лечение, което той отказал по лични причини, **оказаното на ищеца медицинско обслужване в ЗО К., към Затвора С. се явява ненавременно и неадекватно, в нарушение на чл.128 ал.1 от ЗИНЗС.** В същия смисъл е и приетата по делото съдебно-медицинска експертиза, в която вещото лице заявява, че съгласно медицинските стандарти не са предприети своевременно необходимите мерки за имобилизация и транспорт. Налице са трайни последици за здравословното състояние на лицето вследствие на получената фрактура, изразяващи се в деформация и ограничени движения с хроничен болков синдром в лява гривнена става. При своевременно висококвалифицирана медицинска помощ, последиците във функцията на ляв горен крайник, биха били в значително по-малък мащаб.

Следователно, налице е първия елемент от фактическия състав, свързан незаконосъобразно бездействия при осъществяване на административна по рода си дейност.

Налице е и следващия елемент от фактическия състав, а именно — вреди. По делото не е спорно, че ищецът М. е бил с фрактура на крайник в резултата на претърпения инцидент – в т.см е както наличната медицинска документация, така и заключението на съдебния лекар, което съдът изцяло кредитира, като тази фрактура се дължи на бездействие на длъжностни лица при ответника поради не предприемане на мерки по осигуряване на здравословни условия при изтърпяване на наказанието лишаване от свобода, в резултата на което е настъпило травматичното увреждане, по което последния е претърпял болки и страдания, съответно поради противоправното бездействие на служителите на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“, изразяващо се в пасивното отношение към здравословното му състояние, в резултат на същия инцидент, настъпил на 21.07.2020 г., проявна форма на което е не предприемане на мерки за адекватно лечение на травмите през един не кратък период от време.

Съдът намира за доказано наличието на неимуществени вреди със самия факт на настъпване на травматичното увреждане в резултат и на двете групи бездействия. Ищецът действително е

претърпял неимуществени вреди: болки и неприятни изживявания, с които е свързано протичането на болестта и са присъщи на хода на това заболяване. Това се потвърди от експерта изпълнил СМЕ по делото, който сочи, че „През първия месец болковия синдром е бил със значителен интензитет при движения в лявата гривнена става, придружен с оток и ограничен движения. В следващия период болката е намаляла, но хронифицира по характер при физически натоварвания и метеорологични промени. Ограничените движения персистират и до днес. При наместена и имобилизирана фрактура и / или оперативно лечение, болковия синдром щеше да е с по-нисък интензитет.“

По втората група бездействие, *не законосъобразното бездействие на администрацията като елемент от общото задължение по чл.128 ал.1 от ЗИНЗС да предприеме действия по опазване здравето на лишените от свобода е довело до вреди от неимуществен характер.* Изводът е, че са налице причинени вреди в пряка причинна връзка с незаконосъобразното поведение /действия и бездействия/ на администрацията - служители и длъжностни лица при ответника при или по повод осъществяване на административната дейност по изпълнение на наказанията, за която са оправомощени.

Налице са всички елементи от състава на обективната и без виновна отговорност. Дължимото обезщетение подлежи на определяне от съда по справедливост на основание [чл. 52 от Закона за задълженията и договорите /ЗЗД/](#) по препращане от [§ 1 от ЗР на ЗОДОВ](#). Съобразно обстоятелствата, че заболяването има траен характер, здравето е увредено трайно. Претърпените вреди се явяват тежки, с оглед естеството на заболяването, неговия ход на протичане и прогноза. В периода от първите прояви на увреждането юли-август 2020 г на практика ищецът изобщо не е лекуван. Свързаните със заболяването болки и неприятни изживявания съставляват неимуществени вреди за М., са били удължени в следствие забавата и се явяват за един продължителен период от време, освен това отчасти обуславят лошата прогноза, с която се свързва с възможността да бъдат преодолени трайните увреждания, в т.ч. намалена работоспособност . Пораженията от увреждането се свързат и с факта, че е налице трайна деформация и ограничени движения с хроничен болков синдром в лява гривнена става /според експертът, изпълнил СМЕ/. Независимо от техния по-силен интензитет в началото и отслабващ такъв към настоящия момент, съдът намира че следва да бъде отчетен и факта, че болката от травматичното увреждане, съобразно заключението на вещото лице в тази част, хронифицира по характер при физически натоварвания и метеорологични промени, съответно ограничените движения персистират и до днес. В този смисъл са и показанията на другия по делото свидетел – св. М.. Поради това съдът намира, че сумата от 30 000 лева е справедливия размер на обезщетението, който би репарирал търпените от ищеца неимуществени вреди.

По разноските :

Ищецът е претендирал присъждане на 365 лева – държавна такса, депозит за експертиза и удостоверение, както и възнаграждение за един адвокат на основание чл.38 от ЗА.

Съгласно разпоредбата на чл.38 от Закона за адвокатурата, адвокатът или адвокатът от Европейския съюз може да оказва безплатно адвокатска помощ и съдействие на: 1. лица, които имат право на издръжка; 2. материално затруднени лица; 3. роднини, близки или на друг юрист. Съгласно ал.2 на чл.38 от ЗА, в случаите по ал.1, ако в съответното производство насрещната страна е осъдена за разноски, адвокатът или адвокатът от Европейския съюз има право на адвокатско възнаграждение. Съдът определя възнаграждението в размер не по-нисък от предвидения в наредбата по чл.36, ал.2 и осъжда другата страна да го заплати. По делото е приложен договор за правна защита и съдействие от 13.02.2024г.в които изрично е посочено, че договорените правна защита и съдействие на ищеца, адвокатът извършва безплатно, на

основание чл.38, ал.1, т.2 от Закона за адвокатурата. Правото на адвоката да окаже безплатна адвокатска помощ на лице по чл.38, ал.1 от ЗА, е установено със закон. Когато в съдебното производство насрещната страна дължи разноски, съгласно разпоредбата на чл.38, ал.2 от ЗА, адвокатът, оказал на страната безплатна правна помощ, има право на адвокатско възнаграждение, в размер, определен от съда, което възнаграждение се присъжда на адвоката. За да упражни последният това свое право, е достатъчно да представи сключен със страната договор за правна защита и съдействие, в който да посочи, че договореното възнаграждение е безплатно на основание чл.38, ал.1 от ЗА, като наличието на конкретното основание от нормата не се нуждае от доказване, в случая това е направено, като същото следва да бъде съобразено от съдът с Наредба №1 за адв. възнаграждения. На основание чл.10, ал.3 от ЗОДОВ ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца сумата от 2400 лева възнаграждение за един адвокат в настоящото производство.

На ищеца следва да се признаят и присъдят и направените разноски в рамките на производството в общ размер от 365 лв.

С тези мотиви, съдът

Р Е Ш И :

ОСЪЖДА Главна Дирекция „Изпълнение на наказанията” [населено място], **ДА ЗАПЛАТИ** на С. Х. М. с ЕГН [ЕГН] сумата от 30 000 лв., като обезщетение за претърпените неимуществени вреди – болки и страдания - частичен иск от 60 000 лв., ведно със законната лихва върху присъденото обезщетение, считано от датата на настъпване на процесния инцидент - 21.07.2020 г. до окончателното ѝ изплащане.

ОСЪЖДА Главна Дирекция „Изпълнение на наказанията” [населено място], **ДА ЗАПЛАТИ** на С. Х. М. с ЕГН [ЕГН] сумата от 365 лв. разноски по делото.

ОСЪЖДА Главна Дирекция „Изпълнение на наказанията” [населено място], **ДА ЗАПЛАТИ** на адв. Г. Б. Х., при усл. На чл.38, ал.1, т.2 ЗАдв. Сумата от 2400 лв. за процесуално представителство.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред ВАС.